

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemam ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Česa treba narodu?

V teh dneh volilnih borb po naši deželi se je uprav pokazalo, česa najbolj treba našemu narodu, da se približa cilju zaželenega resničnega napredka; — da, te volilne borbe so uprav iz tisnile na svetlo ono eminentno potrebo našega naroda v pogledu zdravega napredka, na katero potrebo žalibog, kakor vidimo, se najmanje ozira ona organizacija v deželi, ki si je sama zapisala na pročelje — narodno-napredna.

Kajti baš v teh dneh volilnega vrvenja se je pokazala na našem narodu neka grada rana, katera nas napoljuje s strahom za naroda srečno bodočnost, ako se tega madeža ne osvobodi; ta madež je — napred ujoča demoralizacija v širokih slojih našega ljudstva.

Od vseh modrih mož našega in preteklega časa je priznano načelo, da je prava podlaga narodnemu napredku njega moralno stanje. Narod, česar obstanek ne temelji v zdravi moralni, ne more računati na boljšo bodočnost, a je tudi najmanje sposoben za čili, vsakojaki napredek.

Prvi pogoj v tem pogledu je, da se narod zaveda svoje osebne in narodne vrednosti, svojega osebnega in narodnega ponosa, — čednostij, katerim ne more blizo še tako ognjusna izkušnjava.

Kako pa se zaveda te vrednosti, tega ponosa precejšen del našega naroda po deželi, to smo videli skoro na vseh doseđanjih voliščih, ko je naše ljudstvo prodajalo svoje prepričanje — za kozarec vina, košček mesa in jedno smodko! Ko pa se je navžilo teh judeževih užitkov, potem je hrumelo in divjalo proti stranki, na katero je bilo nahujskano, kakor zbesnela žival. Pravemu rodoljubu, ako je moral gledati take pojave moralne propalosti, pa se je krčilo obupa srce nad dejstvom, da smo še tako daleč v kulturi.

Namen tem vrstam ni, ni obsojati ni odobratiti ciljev jedne in druge nasprotujočih si strank, pred očmi nam je ta hip jedino le narod v mäsi in njega bodočnost. In ta pogled je zares — žalosten.

Pri tej priliki se moramo nehote spominjati dogodkov za časa volitev širom našega Primorja, volitev, na katerih so padale žrte slovenske narodne ne-

zavesti v nenasitno žrelo naših političnih drugorodnih sovražnikov, Italijanov.

— Z žalostjo moramo misliti na ono prodano našo kri, ki je šla v narodno izdajstvo tudi za kozarec vina, žganja, ali tudi za jedno bliščečo dvojačico, — stereotipa „Jurina in Franina“ v „Naši Slogi“, sta celo trdila, da za kos „pušča“, t. j. za kos mesa od — mladega osliča! Te prikazni slovenskega odpadništva so tako žalostne, da se mora človek vzpričo njih sramovati svojega slovenskega imena.

Toda kaj pravimo: te prikazni odpadništva še niso bile tolikanj pomilovanja vredne napram onim, ki se pojavljajo na sedanjih volitvah na Goriškem.

Kajti ondi pesti italijanski bogataš priprosto nerazsodno ljudstvo z različnimi grožnjami in oblubami, predčojoč mu neki gotovi cilj, — ali kaj je smoter podobnih pojavov med našim ljudstvom tukaj na Goriškem, kjer se nam še ni boriti vedno proti drugorodnemu sovražniku, marveč kjer je boj med svojci? Tu je tak pojav jedino le dokaz ljudske moralne propalosti.

Ali vzemimo samo slučaj, da bi to naše ljudstvo prišlo v položaj, da mu nastavi politične mreže nasprotnik — kaj bi se potem zgodilo? Ali ne bi šlo trumoma v narodno odpadništvo za kozarec vina in jedno smodko? Opozoriti moramo samo na dejstvo, da se naši nasprotniki že veselé našega razkola in da neprikrito izražajo svoje simpatije za — nasprotno stranko. Ali ni to kako sumljivo znamenje, da pričakujejo naši smrtni sovražniki bogate žetve v našem narodu za se prej ali slej?

Ali se ne pravi uprav pripravljeni temelj narodnemu izdajstvu, ako se celo vrgajo v ljudstvu take reči? Na če-gavo vest pade potem vsa teža nesreče, ki utegne zadeti naš narod vsled tega?

Naše ljudstvo, ko daje od sebe taka spričevala propalosti, dela to v neki nezavesti, za kaj prav za prav vse to dela. Elementi pa, kateri hodijo v tem pogledu ljudstvo zapeljevat, delajo to pač iz različnih osebnih nalogov, ali ljudstvu čeljustajo, da se treba otresti „farovske komande“ ter da treba duhovnike pognati v cerkev itd. Takim naukom se kažejo radi dozvetni oni, katerim je sploh trn v očeh nadzorstvo iz cerkve. In to je v prvi vrsti nemisleča mladina in nekateri drugi faktorji v trgih in

„Namenil sem se iti, pa sem šel. Že dolgo me stiska britka žalost. Hotel sem te obiskati in videti božji svet“.

Sedla sva pri vratih in govorila sva ter tugovala, in čas nama je hitro potekal. On je pripovedoval, kako je nastalo njegovo uboštvo; in da ga žena sicer ljubi, da je pa zelj nezadovoljna; in kako rastejo otroci, pa se me ne spominjajo. Čuli da so od ljudij, kje sem in kako živim, pa so bili tako veseli, da je bilo kaj.

A jaz rečem: „O moj ljubljeni brate! Ti si mi edini na svetu, ti si mi oče in otrok in rodbina! Dokler morem delati, delati hočem za te in za tvoje otroke. — Zdaj nemam nič, samo dva rublja sem zaslužila in ne vem, ali mi ju dajo. Ali pogoditi se hočem za letno plačo. Nagovarjajo me, naj ostanem; naj mi dajo torej groše naprej... Pa ti jih dam in poneš jih ter kupiš, kar je najbolj potrebno doma“.

„Bog ti povrni, sestra!“ A sam je

vasih, ki se ne zavedajo svoje prave narodne dolžnosti.

No, značilno na to stran paje tudi, da se ljudi, ki so pripravljeni prodati svoje prepričanje za pijačo, ne nahaja v onih krogih, na katere baš upliva narodna duhovščina in da so ti krog veliko boljše narodno vzgojeni, kakor pa oni, ki stojijo nekako sovražno nasproti cerkveni vzgoji.

Že to in pa dejstvo, da se baš narodno-napredna organizacija poslužuje za svoje cilje ljudij, ki prodajajo svoje prepričanje za požirek vina in ki je radi tega baš nasprotna pogoju zdravega napredka, — že to kaže, česa treba našemu narodu, da se ohrani: moralne vzgoje, iz katere raste zvestoba in značaj in čedno navrstveno življenje.

Na teh volitvah so zadobili najjasnejše prepričanje oni, katerim je res do zdravega napredka, česa je treba storiti, da se doseže pravi smoter: ljudstvo najprej vzgojiti moralno, da postanejo nemogoči taki pojavi propalosti, kakoršni nas presenečajo zdaj.

Zato kličemo vam, katerim vam je smoter volilnega boja ambicijo in koristolovje, kličemo: pazite, kaj de-late! Kajti strašna je odgovornost, ki si jo nalagate pred narodom, s tem, da zavajate ljudstvo v neznačajnost, ker narod vas bode preklinjal, ko vas in vaših teženj že davno več ne bo!

Dopisi.

Iz Št. Andreža. Kakor znano, je Nj. Veličanstvo presveti cesar odlikoval našega župana g. Andreja Lutmana s srebrnim križem skroni in sicer o priliki Njegovega prihoda v Gorico. Z ozirom na to odlikovanje je povabil gosp. župan pretekli torek vse starešinstvo k sebi na kozarec vina ter imel pri tej priliki lep primeren nagovor. Dejal je, da to odlikovanje ne zadene samo njega, marveč celo štandrežko občino, katerej je v posebno čast in ponos. Ob enem je izvajal pomen odlikovanja tudi v tem smislu, naj bi štandrežki občani še tudi nadalje živel med seboj v slogi, prijateljstvu in ljubezni kakor so dosedaj, ter si tako zasluzili trajno odlikovanje v znamenu križa, ki je simbol ljubezni in prijateljstva.

Nadejamo se, da niso padle besede našega vrlega župana na pusta nerodokar z rokama lomil.

Grem h gospoj. Jedva sem bila prišla čez prag, pa že vpraša stara: „Ali ostaneš? Nikar ne zameri!“ reče. „Moja hči te ne bo žalila: zdaj nekako ni nič kaj zdrava.“

„No če si razžaljena“ — reče hči — „saj se te ne dotaknem več!“

„Kako bi ne bila razžaljena, gospica? Ali ste mi morda kaj dali, ali kaj, da se vam bom še zahvaljevala?“

„No, naj bo dosti tega!“ reče stara. „Pogodimo se na vse leto. Koliko zahtevaš?“

„Nu, tedaj pa hočem dvajset rubljev“, rečem. „Če mi daste toliko, ostarem, če ne, pojdem služiti drugam. In pa: ves denar hočem naprej.“

Jeli ste se pogajati: da je zelo draga in da denarja ni mogoče dati vsega hkratu. A jaz — kakor rečeno, nisem odstopila od svoje besede.

„Nu — praviti — s teboj ni nič začeti! Damo ti dvajset rubljev, ali ne

Uredništvo in upravnštvo se nahaja v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo «Gorice». Oglaši se računjo po petitrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbji.

LISTEK.

Blaga svâst.

Maloruski: M. Vovčok.

(Konec.)

X.

Ko smo se tako prepirale in mirile, pripelje se nekdo pred vrata. Pogledam — svojim očem nisem mogla verjeti — bil je moj rodni brat!

Skočim ven k njemu. „Oh, brate moj, sokol moj! A pravili so mi, da si zelj srdit na me?“

„Ne, moja rodna sestra!“ — pravi. — „Prišlo je tako, da se nemam niti na koga srditi, niti koga tožiti. Potreba me je postarala in stisnila.“

Pogledam in na prvi pogled sem opazila, da je nekako upadel in počnula. In kak mladenič je bil nekoč; vesel pa rejen kot mesec... In kar solze so me oblike.

„Zakaj te je Bog prinesel, brate?“

vse na enkrat. Daj svojo knjižico — tu imaš petnajst rubljev“.

Vzela sem, misleča, naj bo vsaj petnajst; brat jih zdaj zelo potrebuje. Dam gospo službeno knjižico, ki mi jo je bil dal najni gospod, vzamem denar, pa se zahvalim in grem k bratu.

„Na — pravim — brate moj, naj ti bodo v dobro!“

Ostat je dva dni pri meni. Veselo je bilo, da sem ga mogla videti in se z njim pogovarjati. Svoj človek je vendar le svoj!

In zdaj služim pri istih gospodarjih. Še dva meseca imam, da doslužim leto. Oh težko je — Bog ve da — služiti hudim gospodarjem! Ali treba služiti: če se vdinjava, se proda! Ali ko dostenam leto, mi morda da Bog, da najdem dobro službo. Če le hočeš, že najdeš moko za svojo roko! — Delavec je blebavec!

Iz Sv. Križa na Vipavskem. — (Nekoliko odgovora dopisniku izpod Križa). — Da bode vedelo č. uredništvo „Gorice“, kdo je tisti mož, ki je mogel sedeti „pri (?) govorniški mizi“ na Cesti pri shodu dr. Tume, oglaša se sam s tem-le odgovorom.

Dopisniku pa najprej rešim uganjko, kako se je to zgodilo. Naj čuje torej. Prijatelj je prišel, ter me povabil, naj grem ž njim na shod, kakor sem bil že itak namenjen in sicer, če ne kot pristaš nar-napredne stranke, pač pa vsaj kot radovednež. In tacih radovednežev je bilo na onem shodu vsaj toliko, kolikor jih je na vsakem shodu.

Ako se zdi g. dopisniku že radovednost kot neodpustljiv greh, naj le pogradi kamen ter ga zabrusi v me. Prestal sem že mnogo napadov, prenesti bom poskušal tudi tega.

Dopisnik pa se je zagnal tudi v županstvo, ker je razpostalo okrožnico na vse starešine radi dovoljenja obč. dvoran za shod. Moje mnenje je, da bolj korektno ni moglo postopati, kakor da se je obrnilo do starešinov, naj oni s podpisi odločijo.

Če hoče potolažiti g. dopisnik svojo radovednost, naj se oglasi v obč. uradniji, kjer se mu pokaže dotedna okrožnica.

Občinski kolovodje so se popoloma razkrinkali — piše g. dopisnik. Kaj je hotel s tem povedati, menda sam ne ve. Kateri so tisti občinski kolovodje in s čim in kako so se razkrinkali — je modro pozabil povedati. V čem in skom ste zdaj na čistem, gorovite!

Dopisnik trdi sam, da je šel marsik do na shod iz radovednosti, a koj na to pa se vsede na sodni stolček, raz katerega obsoja iste udeležnike kot razkrinkane in da je ž njimi na čistem.

Dopisnik res v marsičem ni na čistem niti sam seboj ne. Kdo razumi, komu je jasna trditev, „da gre doba „naprednega“ paševanja nad nami proti zatonom“.

Gospoda dopisnika pozivam, da jasno odgovori in pove, kaj misli z dobo „naprednega“ paševanja nad nami.

V naši občini ne ve nikdo o kakem paševanju; o tem sanja le dopisnik, ki ni na jasnom niti sam s seboj. Res je, da se naše ljudstvo probuja; a kdo ima največ zasluge na tem probujanju? Morda dopisnik?

Čudom se čudi dopisnik tolikemu preobratu kar čez noč. Kakšnemu preobratu, pa je pozabil povedati. Pred shodom dr. Tume je bila celo občina na strani Gregorčiča (izvzemši majhno število), po shodu je ostalo ravno tako. Kje je torej tisti čudni preobrat, kateremu se dopisnik čudom čudi... Preobrata ni bilo doslej nobenega. Občina je v taboru dr. Gregorčiča prej kos slej.

Da se je udeležilo volitev razmeroma precejšnje število volilcev, je res krit shod dr. Tume, oziroma strah, da bi zmagati utegnila peščica Tumovcev. To je pa le naravno, a ne kak čudni čudež! Omenim, da g. dopisnik ni dobro videl, ko trdi, da je sedel nekdo pri govorniški mizi, kajti resnica je, da je sedel zadej za govorniško mizo, kamor ga je bila privlekla prijateljska roka.

Res veselo znamenje, katero se je pokazalo pri tukajšnjih volitvah, je bila vzajemnost med volilci davčne občine S. Križa in V. Žablj.

Doslej ni bilo take vzajemnosti, namreč pri občinskih volitvah. Taka vzajemnost je zares pomenljiva, vendar pa ne „zgodovinskega pomena“.

Ni resnica trditev, da so nastopali volilci posameznih krajev tuk. občine samostojno in vendar v enem in istem duhu; tako so postopali le vsled primerne agitacije, katera je neobhodno potrebna, da se doseže složno glasovanje. Brez agitacije bi bili ostali

volilci večinoma doma, sicer pa bi bili glasovali vsak po svoje, ne pa nastopali z listki, kateri so šli iz roke v roko.

Gospoda dopisnika opozarjam, naj bode drugič previdnejši, naj ne dela nikomur krivice, ampak poroča o dogodkih tako, kakor so se vršili.

Da pa bode vedel vsakdo, h komu naj hodi po dovoljenje, ali se sme udeležiti katerega shoda, ali ne, naj to na znani; sicer bode hodil vsakdo tja, kamor spozna sam za prav in primereno.

Radovednež.

O p. u red n i š t v a. Menimo, da je stvar pojasnjena in da je g. dopisnik iz pod Križa zadovoljen s tako rešitvijo uganjke.

Iz Komna. (Izv. dop.) — O izidu volitev volilnih mož v naši občini ste izvedeli že od drugod. Gotovo ste se čudili takemu izidu in imeli ste prav. Kajti niti pri nas nismo nikdar mislili, da se stvar tako izteče, kakor se je v resnici. Priznati moramo, da nas jako boli, ako premislimo, da se da naše ljudstvo tako lahko preslepiti od kogar koli. Kolikor v Svetem, toliko tudi v Volčjem gradu, so zagotavljal splošno volilci, da bodo glasovali s „Slogo“ ter ostali zvesti staremu vodstvu, katero jim je znano in ki se je izkazalo dosedaj kot najboljše. Ko pa je prišel nek bradač človek z načniki iz Gorice v Volčjograd in v Svetlo in je bil po njegovem odhodu odprt kredit v raznih go stilnah v obeh vaseh za vsakega, ki je hotel piti, — se je začela koj majati pamet našim ljudem in ž njo tudi zvestoba do „Sloga“. In prišlo je do tega, da so ti ljudje kar noreli za „narodno-napredno“ ter prodajali svoje glasove za — samih par kozarcev vina! Ne rečemo nič, ako plača kdo svojim somišljenikom, da jih povabi v krčmo na prijateljski pogovor, par litrov vina, ker je to tudi njegova dolžnost, saj bi drugače morda tudi ne šli v krčmo in je stara navada, da plača za vino oni, ki koga v krčmo seboj povabi. Ali taki odprti krediti v krčmah, kakor so bili pri nas, je nekaj sramotnega, sramujejo se že zdaj nekateri možje, da so se teh kreditov posluvali ter se izneverili dani besedi samo za par kozarcev vina. Le Malodolcem bodi to v čast rečeno, da so ostali možki ter da niso hoteli prodati svojega prepičanja za kozarec vina. Najžalosteje pa je, da so se nekateri celo tako daleč spozabili, da so predpoludne v V. kuriji oddali svoj glas za nas, popoldne pa so se pridružili k onim, ki so zastonjili, le za to, da so tudi oni zastonjili pili in so popoludne tudi ž njimi proti nam glasovali. Ti ljudje so potem takem dopoludne služili Bogu, popoludne pa — hudiču!

Pri vsem tem pa je še to posebno čudno, kje da vzamejo agitatorji „narodno-napredne“ toliko denarja! Govoré namreč, da se je na ta račun veni sami krčmi popilo nad šest hektolitrov vina. Istotako pravijo, da je znašal račun v Svetem nad 84 gld. in če se pomisli, da se tako godi povsod, koderkoli se vrše zdaj volitve, potem je res opravljena radovednost, od kod vendar toliko denarja. Sicer pa nam reši to uganjko že bližnja bodočnost in tedaj bo svet strmel nad vsem tem, kar počenjajo ti ljudje in spregledalo bo ljudstvo, kam so ga hoteli zapeljati.

Politični pregled.

Volitev na Štajerskem.

Na Štajerskem so se oglasili naslednji kandidati: Hugo vitez Berks za kmečke občine: Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško, Šoštanj, Brežice, Kozje in Sevnica; Franc Robič profesor, za kmečke občine: Maribor, Slov. Bistrica, Konjice in Slov. Gradec; dr. Miroslav Ploj, dvorni svetnik na Dunaju, za kmečke občine: Ptuj, Ormož, St. Lenart, Rogatec, Šmarje, Ljutomer in Gornja Radgona; dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju, za mestno skupino: Celje, Žalec, Vitanje, Vojnik, Laško, Mozirje, Gornjigrad, Ljubno, Vransko, Rogatec, Šmarje, Brežice, Sevnica, Kozje, Konjice in Šo-

stanj; dr. Radoslav Pipuš, odvetnik v Mariboru, za mestno skupino: Maribor, Slov. Ribnica, Slov. Gradec, Muta, Marenberg, Vuženica, Ptuj, St. Lenart, Ormož, Ljutomer in Središče; Franc Mlakar, veleposestnik v Hošnici, za V. kurijo: Maribor, Slov. Bistrica, Marenberg, Radgona, Čmurek, Lipnica, Arvež, Nemški Sonč, Stainz, Feldbah, Fehring, Fürstenfeld in Gleisdorf; Jožef Žičkar, dekan v Vidmu, za V. kurijo: Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško, Šoštanj, Konjice, Slov. Gradec, Ptuj, Ormož, St. Lenart, Rogatec, Šmarje, Brežice, Kozje, Sevnica, Ljutomer, Gornja Radgona. Proti g. Žičkarju je kandidat Dragotin Hribar.

Bolezen ruskega carja.

Najnovejša poročila javljajo, da se je bolezen carju Nikolaju obrnila na bolje ter da je že prestal krizo. Utrij žile je postal normalen in vročnica je ponehala. Carju se že povračajo tudi moči in je torej upati, da skoro popolnoma okreva. Dal Bog, da se ohrani Evropi glavni zaščitnik miru!

Vojna na Kitajskem.

Podkralj Li-hung-Čang je pravo zadel, ko je svetoval kitajski diplomaciji tole: „najboljše je, da mirno čakamo in ne storimo ničesar, naši sovražniki se itak pobijejo sami med seboj“.

In to je resnica, ki se čedalje bolj izkazuje. Kitajski cesar je že pred par meseci izdal nekak ukaz, da se pomori vse neposredne prouzročitelje nemirov, a do danes se nikdo ne briga za ta ukaz. Med velevlasti pa je prišlo že do takega navskrižja, da je Amerika odločno nastopila proti zahtevi Nemčije in Anglije, da se kaznuje k i a j s k e provzročitelje nemirov in enako tudi proti temu, da bi se razdejale vse kitajske utrbe od Pekinga do morja. Nemčija in Anglija postaneta kmalu osamljeni s svojimi poželjivimi načrti in odreči se bosta morali mastni počenki radi katere trošita — milijone. V dokaz temu dejstvo, da sam Waldersee deluje na to, da se ustanovi mir po vsej Kitajski. — O cesarici Čuši kroži vest, da je nevarno obolela.

Vojna v južni Afriki.

Maršal lord Roberts je v glavnem mestu Transvaalu Pretoriji, tako zastražen, da ne more ven ter radi tega tudi še ni mogel nastopiti svojega povratka v London, kamor je hotel že 21. t. m. Burske straže vztrajajo pred Pretorijo in niti odrede Kitchenerja, tega mesarja v vojni, ne izdajo nič. Kitchener je dal ukaz, da se polovi vse burske ženske in otroke ter se jih brez usmiljenja pokolje; jednakov povelje je izdal tudi gled burskih možkih, katero povelje pa ne najde pričakovanega odneva, kajti Buri se jednostavno postavijo Kitschnerju v bran in pripeliti se zna, da ga doleti zaslužena usoda kakor vsacega trinoga. Za to so že prav sumljiva znamenja v angleški vojski sami. Kajti angleški častniki, s katerimi izvenredno surovo in strogo ravna ta povzpel general, so začeli delati na upor pri vojaštvu, ki tu in tam odgoveduje pokorščino poveljniku. Do kakega zaključka utegne to privesti, si je lahko misliti in komu bi bilo bolj ustrezeno nego Burom?

Zdaj je došla v javnost vest, da so Angleži razkrili novo zaroto proti maršalu Robertsu. Štirje inozemski prostovoljci da so hoteli razstreliti za časa službe božje Marijino cerkev v Pretoriji mej tem, ko bi se nahajal Roberts v cerkvi. Stvar pa je najbrže po Angležih izmišljena, kakor že mnogo tacih, z namenom, da bi se prikazali pred svetom kakor mučeniki, Buri pa kruti sovražniki, kar pa je baš nasprotno. — Angleži so zadnji čas v strahu radi upora Nizozemcev v svoji kapski koloniji. General Dewet se bliža s svojim oddelkom kapski meji in je že zasedel mejno naselbino Dewetsdorp. V koloniji že vse vre' in je pričakovati, da se združijo kapski ustaši z Dewetovimi četami.

Krugerjevo potovanje.

Krugerjevo potovanje po Franciji je podobno potovanju zmagovalca. Povsodi ga sprejemajo z velikimi častmi in ljudstvo daje na demonstrativnem način izraza simpatij za Bure. Jednako prijazno ga sprejemajo razni zastopi, predsednik Loubet mu je vrnil obisk in ga zagotovil simpatij vse Francije za preganjani burski narod. Mej tem, ko ga sprejemajo narod z ljubeznijo, pa se vrše mej Parizom, Berolinom in Livadijo neprestano brzjavni dogovori, iz katerih je posneti, da je mnogo upanja, da se Krugerjevo posreči doseči posredovanje velevlasti.

Kruger ima pri sebi dokumente, ki izpričujejo, da so vojno zakrivili jedino le sebični angleški diplomatje Chamberlain in drugi, ker so pretvarjali brzjavje meji transvaalsko in angleško vlado in kateri diplomatje so bili svoječasno tudi skrivljani Jamesonovega napada na Transvaal.

Domače in razne novice.

Volilno gibanje. Še par dni in volilnega boja bode konec. Mi nočemo še danes ničesar prorokovati; svojim somišljenikom kličemo le: Sursum corda! Kvišku srca! Spominjamo jih pregovora, da se najbolje smeja oni, ki se — na zadnje smeja. Skoro je mogoče, da bodo tudi te volitve v nekak prav čuden svit postavilo „Sočino“ frazo: „naša je zmaga na celi črti!“ ter dovede „Sočo“ do prepričanja, da je najbolje, da izginejo iz njenega slovarja te besede, ki so zaujo nekako usodepolne. Našim prijateljem v onih občinah, kjer se še niso vrstile volitve, pa še vedno in vedno priporočamo, da stojte na strazi, da so opreznii in delavnici, ter da se posebno čvajo zavratnih napadov od strani naših protivnikov, kajti ti so jim postali v zadnjih časih prav priljubljeno taktično sredstvo.

Kakor smo zadnjič poročali, je zmagala naša stranka v Mirnu v V. kuriji; danes pa moremo z veseljem konstatirati, da so zmagali v Mirnu tudi v skupini — kmečkih občin. Živelj vrlji Mirenci! S tem ste pokazali, da ne potrebujete ni Tume ni Gabrščeka, ki bi Vam povedala, kje Vas — „čevelj žuli“.

Zmagali smo v obeh skupinah tudi v Kobljeglavi na Krasu, v sredo so se vrstile volitve za V. kurijo v Kozanski občini in sicer v dveh sekcijah, v Kojskem in v Kožani. Naša stranka je zmagala v obeh sekcijah. V četrtek pa se je volilo v IV. kuriji za celo kozansko občino v Kožani, in tu so naši zmagali jednoglasno. Poraz v V. kuriji je „naprednim“ vzel vso korajo, tako da se niso upali niti poskusiti srečo v IV. kuriji vzlič vsem — kosmatinovim „dopojom“.

Včeraj so si osvetlili lice naši vrlji Štverjanci, kajti volili so v Štverjanu jednoglasno v obeh skupinah za nas.

Včeraj popoludne je pa bila tudi vroča volilna borba za V. kurijo v Podgori. Naši nasprotniki napeli so vse svoje sile. A. Cocianig v Podgori imel je že več tednov zaporedoma tajna posvetovanja ter si mučil glavo z bojnim načrtom. A včeraj so pokazali vrlji Podgorci, pa ono naše dobro ljudstvo iz Pevme, iz St. Mavra in iz Podsvetinje, da ni še tako slepo, da bi je zamogel zavesti vsak — frkovec. — (Glasovalo se je pri nasprotni strani pod gesлом: W štor Tuma, W štor Gaberscig! Op. ur.) Izid volitve je bil ta, da so dobili naši možje 214 glasov, nasprotniki pa 98. Živelj vrlji boritelji za pošteno slovensko stvar onkraj Soče!

Danes se vrši v Podgori volitev za kmečke občine, kjer ni dvoma, da zmagamo.

V vseh treh občinah, namreč v Kozani-Kojskem, v St. Ferjanu in v Podgori je bilo izvoljenih 44 naših vol. mož.

Tudi v Renčah je zmagala naša stranka v IV. kuriji. — Živelj zavedni volilci!

Imenovanje. — G. Anton Gaviz, suplent za risanje na tukajšnjem ženskem izobraževališču, je imenovan glavnim učiteljem na istem zavodu.

Tiskovna pravda proti odgovornemu uredniku „Gorice“ in Janezu Lebanu iz Črnič. V sredo se je imela vršiti pred tukajšno poroto obravnava proti odgovornemu uredniku „Gorice“ Josipu Marušiču in pa proti Janezu Lebanu iz Črnič, katera je tožil dr. g. Henrik Tuma radi razjaljenja časti potom tiska. Po letošnjem občnem zboru „Goriške ljudske posojilnice“ je priobčil gospod Janez Leban dopis z lastnim podpisom, v katerem je opisal nekatere dogodke, ki so se vršile na tistem občnem zboru in se je v tem dopisu posebno dotikal pooblila posestnika Franceta Pignatarija iz Črnič in pa podpis na tem pooblilstvu. Vsled tega se je tožil dr. Tuma razjaljenega in je vložil tožbo proti Janezu Lebanu in našemu odgovornemu uredniku zajedno. In o tej stvari torej bi se imelo obravnavati v sredo, a do obravnave ni prišlo, ker je tožitelj odstopil od tožbe; pri tej priliki je odvetnik obtožencev dr. Raimondo Luzzatto, katerega je odvetniška zbornica obtožencem u radno določila za zagovornika, izdal to-le izjavo:

Nella mia qualità di difensore degli accusati Giuseppe Marušič e Giovanni Leban dichiaro:

Giuseppe Marušič non ha raffigurato nell'articolo comunicato dal Leban alcun'offesa di confronto al sig. Dr. Enrico Tuma né in genere un'azione penale.

Leban ha nel suo articolo comunicato i fatti come effettivamente avvennero; esso non aveva alcun'intenzione di offendere il sig. Dr. Enrico Tuma e nel suo articolo inserito nella „Gorica“ non si riscontra la frase contenuta nell'atto di accusa. Se però esso per inesperienza

di scrivere articoli di giornale ha scritto qualche frase, che il sig. Dr. Enrico Tuma ha interpretato quale offesa, esso esprime il suo rincrescimento.

In una parola i miei clienti dichiarano col mio mezzo di non aver avuto l'intenzione di offendere il Dr. Tuma.

V slovenskem prevodu se glasi:

„Kot zagovornik obtoženih Josipa Marušiča in Janeza Lebana izjavljam:

Josip Marušič ni zapazil v Lebancovem dopisu nobenega žaljenja proti g. dr. Tumu in sploh nič kaznivega.“

Leban je priobčil v svojem dopisu dogodke, kateri so se dejanski vršili; on ni imel nikakor namena žaliti dr. Tuma in v njegovem dopisu, priobčenem v „Gorici“, ni najti besed, ki se nahajajo v obtožnici.

Če je pa on, ki ni navajen pisati člankov v liste, zapisal kako besedo, katero je tolmačil g. dr. Tuma za žaljenje, potem Leban to obžaljuje.

Z jedno besedo izjavljajo moji klijenti po meni, da niso imeli namena žaliti dr. Tume“.

Dr. Tumovo glasilo piše, da sta obtoženca nekaj preklicala. Ako čitatelj čita gori navezeno izjavo, bo v njej zastonj iskal besede „preklic“, pač pa izjavlja zagovornik obtožencev, da njegova klijenta le obžalujeta, ako se je čutil dr. Tuma žaljenega po onem dopisu. Tudi pristavljam, da nista obtoženca moledovala za kako poravnava. Sodne stroške plača dr. Tuma.

Tiskovna pravda proti „Primorskemu Listu“ ki se je imela vršiti v četrtek, je izostala, ker so se stranke med seboj poravnale. Zadnji „Prim. List“ priobčuje v tem pogledu to le izjavo:

Izjava. Tiskovna pravda „Trgovsko-obrtna zadružna“ proti uredništvu „Primorskogu“ je izvensodno poravnala. — Pri tej priliki se je od obeh strani naglašalo načelo, da je za narodno čast in korist potrebno, naj se denarni zavodi obeh strank v javnih glasilih ne napadajo ter se vsem prepriča naravnari razvoj.

Naše zares ojstre opazke o gospodarstvu te zadruge so se naslanjale edino le na nepravilno volitev in na dejstvo, da 8 članov ravnateljstva ni bilo vpisanih v trgovski register, ker podpisi niso bili overovljeni pred c. kr. notarjem ali pred sodnijo. Kratko nikar pa nismo hoteli in nočemo s člankom strasti občinstva, kakor da je vse poslovovanje in gospodarstvo zavoda nepovestno, nepravilno ali celo nevarno; tudi je 13 starih članov ravnateljstva pravilno registriranih, ki torej smejo zastopati zadrugo v zmislu pravil in postave.

Toliko manj smo hoteli žaliti osebno čast članov ravnateljstva, ki vodijo zadrugo.

Glede gg. trgovcev in obrtnikov se pa naš list drži načela: Svoji k svojim, ker razvoj trgovskega in obrtnega stanu v mestu je za bodočnost goriških Slovencev velike važnosti.

Uredni. „Prim. List“.

„Soča“ je pretila svoječasno, da zapre sapo „Prim. Listu“; če pa motrimo goreno izjavo, pridemo do zaključka, da je „Soča“ tudi sama sebi „zaprla sapo“ in tako je prav! Samo ne vemo, kako močan da je „meh“ „Sočin“ in da li bode zamogeli držati v sebi „sapo“, ki pa prav za prav ni sapa, marveč že prava in pravca — burja.

Sličica iz Kozane o volitvi v peti kuriji. Včeraj smo imeli volitev v Kozani. Že v torek zvečer „primaršira“ „Kosmatinec“ iz Gorice v Vipolže. Zbere svojo „klapo“ in hajd v krčmo na pogovor pri kozarcu vina. Pravili so, da jih je bilo okoli dvajset. Dal je za dva „dopjona“ mož kosmati. Rekel je: pridite v Kozano, boste jeli in pili kar boste hoteli. Njegovi privrženci letali so drugo jutro od Petra do Pavla, da bi „poguzali“ v Kozano kar leze in gre. Premotili so še bolnega ter ga peljali v „karetu“ v Kozano za kronico, pol litra in „toč“. Pili so in mož kosmati je plačaval. Nadelal jih je tako, da so molili brez „paternošta“ Madonnazirali in ostirali so, da je bila groza. In to vsled olikanca, recite neolinkanca-kosmatinca iz Gorice. Jokal se je, ko je izvedel, da je zmagala katoliška narodna stranka. Sram ga bodi.

Češki kvartet v Gorici. Opazljamo naše slovensko občinstvo na lepo priliko, ki se mu nudi, da se naužije glasbenih užitkov, kakoršnih se malokedaj nahaja v našem mestu. Dne 9. decembra t. l. namreč bode svirala v dvorani Dreher (Hotel Central) v Gorici, slavnoznani Češki kvartet in sicer ob 6 uri zvečer. Na tem koncertu bodo proizvajali in sicer Karol Hoffmann I. gosli, Josip Suk II. gosli, Oskar Nedbal vijolo, Ivan Wihan, vijoloncej kajec zanimive skladbe Dvořákove, Čajkovskega, Sgambatti-ja in Beethovena.

Cene za I-IV. prostor 4 K., V-X. pr. 3 K., XI-XIII pr. 2,50 vstopnina 1,20. Predplačila na vstopnice sprejema knjigarna Wokulat v ulici Stretta št. 4.

Razpis štipendija. Trgovska zbornica v Gorici razpisuje štipendij letnih 400 K. iz ustanove „barona Ritter-ja Záhony“. Ta štipendij se ima podelitev onim, ki obiskujejo trgovinsko ali obrtno šolo, ali tudi politehniko, ali pa tudi kak drug enak viši zavod v državi ali pa zunaj iste. Dotičnik pa mora biti goriški deželan. Oni, ki reflektirajo na ta štipendij, vložijo naj svoje prošnje pri trgovski zbornici v Gorici do 31. decembra t. l. Prošnja mora biti opremljena s sledečimi dokumenti in sicer: 1. s spričevalom, da je dotičnik vpisan na jednem goriomenjenih zavodov, 2. s spričevalom zadnjih dveh semestrov, ali pa z zrelostnim spričevalom kake srednje šole in 3. s spričevalom o pristojnosti in pa o gmotnem stanju katero ima izdati dotična občina. Uživanje štipendija traja za dobo obiskovanja kakega gori navedenih učnih zavodov in se izplačuje v poll-tnih obrokih in sicer 1. aprila in 1. oktobra proti kolekovanim pobotnicam ter potrdilu na istej, da štipendist z dobrim uspehom obiskuje šolo.

Menažerija v Gorici se nahaja poleg mestnega vrta, lastnik je Iv. Gritsch iz Maribora. Kaže različne divje zverine, medvede, kače, volkove, hijene, leoparde, žakale itd. Ustopnila 1. prostor 40 v. II. prostor 20 v. Šolska mladež pod nadzorstvom učiteljev plača znižano ustupnino.

Solsko vodstvo v Pliskovici, vabi k slavnostni veselicu, katero priredi solsko vodstvo v Pliskovici, z radovljnim sodelovanjem domačega pevskega zbora v proslavo 400-letnice združenja poknjenega grofije Goriško-Gradiščanske s habsburško vladarsko hišo ter v proslavo 70-letnega rojstnega dne in 52-letnega vladanja Njeg. Veličanstva našega premilega vladarja Franca Josipa I. v Pliskovici, v nedeljo dne 2. decembra 1900 ob 3. uri pop. Vstopnila 50 vin. (25 novč.)

K obilni udeležbi uljudno vabi

Odbor.

Vabilo trterejem. Da se olajša nasadba novih vinogradov na ravnih zemljisčih naše dežele, bo c. kr. kmetijsko društvo v Gorici prosilcem brezplačno posojalo potrebno orodje za razoranje zemlje, to je plug za globoko oranje in pa plug za spodnjo plast iz Sachove tvornice v Lipskem. Kdo želi uporabljati to orodje, naj se do 30. grudna tega leta z dotično prošnjo obrne do kmetijskega društva. V njej naj pové, koliko svetih časov razorati, v katerem kraju ali v kateri občini leži dotična parcela in pa kuke vrste trt misli saditi. Po številu prosilcev, po njihovem bivališči in po površju zemljisča, koja bo razorati, določi c. kr. kmetijsko društvo, po kateri vrsti se bodo oddajalo orodje na posodo in obvesti o tem vsacega prosilca. Stroški za prevarjanje orodja iz Gorice ali iz drugih krajev te dežele do doma tistega prosilca, katerega zadene vrsta, plača on sam in je tudi odgovoren za to, da se ohrani orodje ter preskrbi na svoje stroške potrebne poprave. Orodje se izroči proti redni pobotnicam in se bo moralno povrniti v določenem obroku na drušvenem sedežu v Gorici, razven slučajev, če društvo drugače odloči v korist prosilcem. Tisti prosilci, ki se oglašajo po 30. grudnu t. l., vzamejo se v poštev še le, kadar bo končana prva vrsta; sicer pa se opaža, da velja vabilo za celo leto in ker ima društvo dvojno orodje, da je to vedno na razpolago trterejem, ki se za nje oglašajo in katerim se razposodi tudi po vrsti. Vsekakor pa se priporoča, naj tisti, ki se za to zanimajo, čim brže podajo svoje prošnje, da ne nastanejo zamude, vendar katerih bi se delo ne moglo opraviti ob ugodnem času. C. kr. kmetijsko društvo v Gorici, dne 9. novembra 1900. Predsednik Coronini.

Med tihotapeci. — Pred kratkim se je mudil znani tihotapec Anton Rabaj v Ricmanjah. Hkrat občuti hud sunek od zadev, ko se ozre, zagleda svojega tekmeča v tihotapstu Antona E., bežeciga ter držeciga v roki neko ostro orodje. Rabaj se zgrudi na tla in je bil kmalu ves v krv. Nesli so ga v neko gostilno, obezali mu, kolikor so mogli. rano ter ga prepeljali v bolnišnico v Trst. Napadala so kasneje aretilari.

Prepir s krvavimi nasledki. — Pred kratkim so pili v neki gostilni v Pomjanu 21-letni Anton Perossa in njegova sosedka, oče in sin. Kmalu je nastal med njimi prepir in prišlo bi tudi do pretepa že v gostilni, da niso posegli vmes drugi. Ko so se pa ti trije odpavili iz gostilne, začeli so se na cesti zopet prepričati in so se tudi pošteno stepli. Dobil jih je vsak nekolikoper. Perossa je ostal na cesti še nekaj časa, a njegova sosedka sta šla domu. Ko je šel Perossa

kasneje mimo njih hiše, seveda po noči, ga vstrelji nekdo v hrbot, da se zgrudi na tla. Perossa začne vpit, na kar so prišli ljudje, ki so ga sproveli domov, a drugi dan so ga prepeljali v bolnišnico v Trst. Sumi se, da ga je moral vstreliti jeden onih dveh, s katerima se je prepiral.

Nov slovenski časopis je začel izhajati v Trstu; naslov mu je „Slovenska družina“. Izhaja vsacega 1. in 15. v mesecu in stane za celo leto 4 K., za pol leta 2 K.

Prešernova stoletnica. — Dne 2. decembra t. l. bode sto let, ko je zaledal svet prvak slovenskega pesništva dr. France Prešeren. Ta dan bode proslavljal slovenski narod na poseben način, da se izkaže hvaležnega velikemu geniju pesnikovemu, ki je s svojimi nemrtvnimi deli poveličal pred svetom mali slovenski narod. Posebno bode bella Ljubljana, v kateri je slavni pesnik živel, trpel in delal, na sijajan način proslavila stoletnico Prešernova. Stoletnica dr. Prešernovega rojstva se bode v Ljubljani praznovala, kakor sledi: Dne 1. decembra bode ob osmih zvečer obhod narodnih društev po mestu. V ta namen zbera se društva s svojimi zastavami pred „Mestnim domom“, odkoder točno ob osmih odkrakajo z meščansko godbo na čelu čez Vodnikov trg, po ulicah pred Škofijo, čez Mestni, Stari in sv. Jakoba trg, po Trubarjevih ulicah čez sv. Jakoba most, Breg in Turjaški trg, po Wolfsovih in Prešernovih ulicah, ter po Franc Jožefu cesti pred „Narodni dom“, kjer se bode v sokolski dvorani vršil komersi. Pri komersu svirala bode meščanska godba in bodo pella posamezna pevska društva. — Dne 2. dec. bode dopolnudne ob 11. uri v velikej dvorani „Narodnega doma“ slavnostno zborovanje, na katerem govor predsednik „Slovenske Matice“, g. prof. Fran Levec o Prešernu. Nato zapojo vsa ljubljanska pevska društva pod skupnim vodstvom kako skladbo iz Prešernovih poezij. Iste dne popoldne ob 3. uri in zvečer o 1/2,8, uri boste slavnostni predstavi v gledališču s prologom in živimi slikami, izmed katerih je posebno omenjati apoteoze Prešerna. Gledeši bode obakrat slavnostno razsvetljeno.

Električne puške. — Italijanski inženér Pacinotti je predložil italijanskemu elektrotehničnemu društvu električne puške, katero je on sam izumil in katera je sestavljena tako, da vstrelji v veliko večjo daljavo, nego pa doseganje puške. Ako se iznajdba vpelje v vojsko, imeli bomo zopet preobrat v strelni obrambi.

Rodbinsko čudo. — New-Yorku se je nedavno ubil zasebnik Herman ter je kot uzrok svojega samomora navel v oporoki sledče: Oženil sem se z udovo, ki je imela odraslo hčer. V to deklico se je zaljubil moj oče in jo je poročil. Oče mi je torč postal zet, pastorka pa mačeha. Žena mi je rodila sina, ki je postal mojemu očetu svak, meni pa ujec, ker je bil brat moje mačeha. Radi tega mi je bila moja lastna soprga ob enem stara mati, ker je mati moje matere. Ob enem sem bil mož svoje žene in nje unuk, pa ker je mož stare matere človeku ded, sem bil jaz sam sebi ded! Da ne znorim radi tega groznega čudesa, se odrekam sam življenju.

Narodno gospodarstvo.

Tumovei in zadruge.

(Odlomek iz nekega govora.)

(Dalje.)

Ali poslušajmo jin samih, in sicer osmelimo se razkrivati tajnosti njihovega evangelija, katerega so letos modri možje spravili v svet mej ljudi; evangelij, ki nosi pompozno ime „Trgovsko-obrtno društvo“ v Gorici; pravila, njegova potreba važnost in delokrog. Čitajmo torej začnimo na strani 13:

„Trgovstvu in obrtniji nepriznate in škodljive teorije so se zanesle tudi k nam na Goriško. Se je pravi čas, da se upremo gibanju, ki bi ne bilo le v škodo pošteni trgovini in prekoristni obrtniji, marveč posredno po teh tudi vsemu slovenskemu narodu. V ta namene se moramo organizovati, združiti!“

Dalje na strani 15:

„Kmečki stan se zdržuje v svojih kmetijskih družbah in zadrugah. Žal, da ustanavlja take zadruge največkrat ljudje, ki nimajo v to ne pravega znanja, ne resne volje, pač pa hoté imeti neko organizacijo kmečkega stanu, da bi jo zlorabljali v svoje posebne strankarske namene.“

Dalje na str. 32: „konsumna društva so prišla že v tako slabo име, da je že izraz „konsumno“ nekak

upravičen „baubau“. Zato se danes marsikje že name noma izogibajo naslova „konsumno društvo“, izmišljajo si drugačne naslove, kakor „gospodarsko društvo“, „gospodarska zadružna“ in dr. v jedru pa je ono nezdravo in nesrečno konsumno društvo, ki je že marsikje uničilo najprej trgovca in potem še konsumanta, kmeta ali rokodelca, ki sta sedala oslepariti brezvestnim, katerim je bil pred očmi edino le sebičen namen, da bi po takem društvu imeli celo občino v svojem žepu“. Na strani 62:

„Pač pa je vse skupaj le slepilo jednega dela našega naroda, ki naj bi s svojo številnostjo, in če bi bilo treba, tudi z fizično silo pomagal kričim pre orokom in strankarskim spekulantom na krmilo.“

Poslušajmo dalje, kako svetuje na strani 71. delavstvu, da „ogibati se mora h in a v e v , ki nimajo z delavstvom nikake vezi, pač pa hoté le po močnih ledjih njegovih zlezti više do začlenjenega vrhunca politiske veljave in slave“.

Zopet na str. 83: „Res imamo v deželi ljudi, ki se postavljajo takim zavavljačem načelo, a hočejo venderle — tako vsaj trde, ako jim hoče kdo verjeti!

— osrečiti našega kmeta, trgovca, obrtnika in delavca. To so kriči pre oroki, ki hočejo le ribariti v motni vodi. Vendar pa pripoznajo na str. 65: „In naše duhovništvo tudi res vedno upliva, da bi se tvorniški delavci in delavci iz Mirna, Sovodenj, Vertobje, Solkania, Podgorje in Pevme vrnili k domačemu delu ter si ohranili tako svoje krepko telo ter kmetsko neizprijenost in samostojnost“, zahtevajo pa v letosnjem „Soči“ štev. 98: „Dolžnost je tudi duhovnega stanu, da podpira trgovce in obrtnike. Če tudi živi večinoma med kmetskim prebivalstvom in so trgovci in obrtniki po svoji vzgoji prostejši in manj podvrženi njih uplivu, morajo imeti pred očmi splošno korist, ter trgovca in obrtnika, če tudi je političen nasprotnik podpirati. i. t. d.“ Ali kje pa je tukaj vaše vsklikanje: **Duhovnik ostani v cerkvi!**“ ko ga s tem sami pozovete v javnost, in zakaj ne postopate tudi v tako, da, čeravno politični nasprotniki, ne podpirate važne panoge zadružništva? Logika!

(Dalje pride).

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Dalje.)

Izredni večji darovi, kakor volila, stevilnje pokroviteljnine i. dr. bi sicer družbi vprav sedaj jako dobro došli. A na izrednost se nikdo ne more zanataši.

Družbi najzanesljivejša opora so redno delujoče podružnice. Prav mnogo jih je, ki leto za letom vestno pobirajo in glavni družbi pošiljajo doneske svojih udov, sklicujejo shode, snujejo poučne ali zabavne sestanke, imajo lepo urejeno in delalno načelninstvo, prid

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Blag. gosp.
Gabrijel Piccoli,
dvorni založnik Nj. Svetosti papeža Leona XIII.
v Ljubljani.

Podpisane si usoj naznaniti Vašemu Blagorodju, da je dopostana tinktura za želodec rabila z dobrim vspahom pri želodčnem ter ērenem kataru kakor tudi v boleznih na jetrah in obistih.

Gradec, dne 2. februarja 1897.

Bolnišnica usmiljenih bratov

Provincijal:

F. Emanuel Leitner, višji zdravnik.

Blag. gosp.

Gabrijel Piccoli,

Ljubljana.

Že mnogo časa svetujem vsem, kateri trpijo na bolečinah v želodeci in nerednostih v črevesih, da uporabljam Vašo izvrstno želodeno tinkturo, kojo sem jaz sam uporabljal s prav izvrstnim vspahom. Z odličnim spoštovanjem

Momjan (Istra), 6. oktobra 1900.

Don Peter Franceschini,

II.

župnik.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga pohištva, rakev (trug), vinskih posod itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in tako nizke cene.

Nova knjigoveznica,

preskrbljena po najnovejših zahtevah in z najnovejšimi pripravami

v Gorici,

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“

tik „Krojaške zadnje“.

Priporoča se preč. duhovščini za prevezavo misalov; slavnim krajnim šolskim svetom in učiteljstvu za prevezavo šolskih knjižic in sploh za vsako delo, bodisi v popravu ali na novo izdelanje, za kar zagotavlja trpežni izdelek in točno postrežbo po tako kulantnih cenah.

Rojakom v mestu in okolici se priporoča udani

Ivan Bednařík,
knjigovez.

Najbolje tamburice izdeluje in razpošilja

Prva sisačka tvornica tambura

J. Stjepušin,
Sisak, Hrvatska.

Odina ikovana parižki svetovni razstavi 1. 1900 in milenijski razstavi 1. 1896. Cenike pošilja na zahtevanje vsemu brezplačno.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne piže n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo moko ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trg ovea v Semeniški ulici h. štv. 1. v lastni hiši, kjer je „Trg. obrt. zadr.“

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

1. Hranilne vloge obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$;
2. Posojila daje: a) na vknjižbo po $5\frac{1}{2}\%$; b) na menice po 6% ; c) na tekoči račun po pogodbji.

Prijatelji in somišljeniki

agitujte za

Centralno posojilnico

v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Uradne ure od 8-12.

1. Glavni deleži po 200 K s trikratno zavezo;
2. Opravilni deleži po 2 K s petdesetkratno zavezo;
3. Upisna: a) glavnih deležev ne glede na število 4 K; b) opravilnih deležev 1 K.

Tiskovive za prošnje v doseg brezobrestna posojila vinogradnikom,
ima v zalogi
„Narodna tiskarna“.

C. kr. priv.

civilni, uradniški in vojaški krojač na Travniku št. 22, I. nadstropje v Gorici,

M. POVERAJ,

priporoča p. n. občinstvu svojo izborna začelo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskeh tovarn, obleko, sobne in dežne plašče

Velika izber

zavratnic in ovratnik, perilo, Jäger-srajce, sploh vse k obleki spadajoče; prodaja zdravja in trpežno blago tudi na meter; vse tako po ceni.

Civ. in duhovenski površniki od gl. 15.— nap.

Površni letni " 9.— "

Obleka možka " 8.50 " "

" za dečke " 1.80 " "

Nepremičljivi havelok " 9. " "

Cene stalne; 5% odbitka. Vsako naročilo izvrši se točno.

Kolesarji pozor!

Podpisani naznanja gg. kolesarjem, da ima v zalogi dvokolesa iz najboljšega materijala po tako nizkih cenah, in sicer od 170 kron (85 gld.) naprej opremljene z vsemi potrebščinami (komplet). — Ob enem priporoča gg. krojačem in šiviljam svojo veliko zalogo raznovrstnih šivalnih strojev najnovejših sistemov od 48 kron (24 gld.) naprej. — Poroštvo 5 let. — Daja tudi na obroke.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Šuligoj,
urar v Kanalu.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. štev. 23,

(v hiši g. dr. Lisjaka)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveča prve in druge vrste, namreč po $\frac{1}{2}$ kila in od 1 funta.

Razpošilja blago na vse kraje. Cena primerna, postrežba dobra.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8 priporoča

pristna bela **briskih, dalmatinskih in istrskih v nogradov.**

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

G. Likar,

Gorica, Semeniška ulica št. 10.

Trgovina pisarniških in šol. potrebščin.

Raznovrstno papirnato blago. Knjige: molitvene, šolske in vpisne. Tiskovine iz „Narodne tiskarne“ po enaki ceni. Preskrbuje tisk vizitnic, računov, kuverte z napisimi.

Sprejema v vezanje knjige.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

ROJAKI, POZOR!

Podpisani trgovci **jestvin** si štejejo v čast, naznaniti p. n. občinstvu, da so vsled skupnega naročevanja na debelo vsemu blagu, katero naročujejo edino le pri slovenskih veletržcih, kakor pri tvrdki M. Truden v Trstu i. t. d., **cene zdatno znižali.**

Nadejajo se torej, da jih bodo podpirali tudi rojaki, in to temveč, ker je blago izborna in sveže ter postrežba točna.

Z odličnim spoštovanjem

Ant. Vrčon v Skriljah, Al. Kosovel v Velikih Zabljah, J. Mrevlje v Sv. Križu, Ivanka Vodopivec v Kamnjah, Fr. Birsa v Vrtovinu in I. Jerkič v Dobravljah.

Mirodilnica (drogerija)

v Tržni ulici

v poslopju okrožnega sodišča je bogato založena z blagom najboljše vrste

ter more na drobno in debelo po skromnih cenah postreči kmetovalcem in obrtnikom, gospodarjem in gospodinjam in vsem zasebnikom. ki potrebujejo mirodilniškega blaga,

Posebno se priporoča cervenim oblastim, županstvom, uradom, šolskim vodstvom, društvom, javnim in privatnim zavodom, tvornicam, mojstrom, trgovcem, živinozdravnikom, pirotehnikom itd. — Priporoča zlasti barve suhe in oljnate, aniline in lesna barvila za obleko, bronza; kosti (lake), sušilo, zamasko (kit), votlič, razne krede, fini cement portlandski, čopiči, ščeti, oterače za noge, šablone, zamaške, gobe

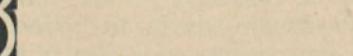
milo, sveče, vžigalice, petrolej; najfinje žveplo in bakrani vitrijol; cevi in druge reči iz kavčuka (galoše), razne soli, zdravilna zelišča, mineralne vode, cedilke, (gume), cerkveno kadilo in kot primesno dišeči storaks; razna čistiila, gladila in mazila; prepase za kilo, obvezne in drugo kirurgično opravo, pogača za pse; toaletno milo in drugo lepidišče blago (parfumerije); potrebščine za fotografije itd

Novoporočenci pozor!

Štejem si v čast naznanati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vetturini, glavni vhod v Gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, Gosposka ulica št. 14, (blizu lekarne Gironcoli).

V zalogi ima
najlegantnejšo sobno
opravo, na katero se
še posebej opozarja
p. n. občinstvo!

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne, jedilne in posnetne sobe so po nemškem slogu. Pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov. Sprejema vse naročila in izdeluje po izberi obrisa, najeceneje in v najkrajšem času. — Bogata zaloga podobna platonu in šipo z različnimi okvirji. Belgijška brušena ogledala vsecke velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice iz trsja in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platonu na izberi ter razne tapete.

Reči, katerih ni v zalogi, preskrbijo se po izberi cenikov točno, trdno ter v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

Nakup in prodaja
vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti
nizkim obrestim.
Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog
na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokontro s $4\frac{1}{2}\%$ obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantnejše. — Borzna naročila